

Zelený žralok

„Žralok!“ vyjekla Patti a ukázala na vodní hladinu.

Její tři kamarádi Erik, Tina a Dominik se rozesmáli na celé kolo.

„Na takový laciný vtípek ti neskočíme,“ řekl Erik.

„Pro žraloky je voda v Severním moři moc studená, to by sis musela vymyslet něco lepšího,“ poučil ji Dominik. Otočil se a pohlédl směrem, kterým Patti ukazovala. Vyděšeně sebou trhl. „Trojúhelníková hřbetní ploutev!“ zajíkl se. „Vážně je tam žralok!“

Lesklý zelený trojúhelník velkou rychlostí čeřil vodní hladinu a mířil přímo na veslici čtyř kamarádů. Pak se loďka s dutým rachotem vymrštila do vzduchu. Kamarádi se vystrašeně tiskli ke dnu. Rukama se chytili sedaček a drželi se jich vši silou. Jenže útok náhle skončil stejně rychle, jako předtím začal. Tina opatrně zvedla hlavu a podívala se přes okraj loďky. Žraločí ploutev zmizela. Všude kolem panovalo ticho. Ticho, které dívce nahánělo strach.

„Huhú!“ ozval se znenadání veselý ženský hlas. Tina, Erik, Dominik a Patti sebou trhli. „Jupijahéj! No není to tady nád-

herné?“ Asi sto metrů daleko uviděli kamarádi druhou veslici, ve které seděla nějaká žena.

„Pozor! Někde tu je žralok!“ křikla Tina.

Ale žena se jen pobaveně zachichotala. „Žralok... To jsou mi žerty!“ odpověděla.

Další útok přišel jako blesk z čistého nebe. Na zlomek vteřiny se ploutev zeleně zatřpytila. Potom žralok s hlasitým praskotem vykousl ve veslici čtyř kamarádů velikou díru. Erik, Patti, Dominik a Tina křičeli strachy.

Jenže útok ještě neskončil. Žralok narazil do loďky znovu a silným tělem ji vyzvedl do výšky. Pak se bleskově zase potopil. Veslice dopadla celou svou vahou na vodní hladinu a převrátila se.

Přes hlavy čtyř kamarádů se přelila chladná voda Severního moře. Divoce máchali rukama a nohama, až se prodrali zpátky na vodní hladinu, kde se chytili trosek loďky a prskali a plivali kolem sebe vodu.

S doširoka otevřenými očima se kamarádi pokoušeli zahlédnout zeleného útočnicka.

„Vždyť... on nás sežere!“ zajíkala se Patti.

Ostatní byli zticha. Třásli se strachy i zimou a rychle

otáčeli hlavy na všechny strany.

„Tam! Ten žralok se vrací!“ vrískla Tina.

Zelený trojúhelník se skutečně znovu vynořil a uháněl přímo ke kamarádům. Ti se zoufale pokoušeli vyškrábat

na úzká prkna, která

zbyla z loďky, a dostat se tak z vody. Jenže to nešlo. Kamarádi měli hrozitánský strach.

Když už od nich ta obluda byla jen pár metrů daleko, změnila náhle směr a zmizela v hlubinách. Erik, Tina, Patti a Dominik napjatě hleděli na vlny. Byli úplně ochromení.

Ozval se pronikavý křik. Kamarádi se otočili a vyděšeně vykulili oči. Z moře se vynořila nepředstavitelně velká žraločí hlava. Tluma se doširoka rozevěřela a zasekla ostré zuby do veslice, ve které seděla žena. Jako by byla loďka z marcipánu, ukousl z ní žralok zád' a odvěkl ji s sebou do hlubin. Zbytek loďky se převrhl a potopil. Žena kolem sebe začala zoufale máchat rukama.

Z moře opět vystřelila zelená žraločí hlava a tentokrát stáhla do hlubin i svou oběť. Žena klokotavě zmizela pod hladinou.

Tam, kde se ještě před pár minutami houkala malá veslice, se teď na vlnách vznášela už jen trocha pěny. Kamarádi nechápavě přejížděli pohledem po vodě. Nedokázali pochopit, co tu právě viděli. Takové věci se přece dějí jenom v hororech! Patti začala zajímavě vzlykat a i Tina, Erik a Dominik se vyděšeně chytli za ruce. Vrátil se ten plovoucí zabiják i pro ně? Další minuty kamarádům připadaly jako celé dny. Vystrašeně zírali na hladinu Severního moře.

Jaké druhy žraloků žijí v Severním moři?

- * ostroun obecný
- * psohlav obecný
- * žralok veliký
- * žralok skvrnitý
- * ...

-> žádný není pro člověka nebezpečný!!

Strašlivé minuty konečně přerušil rachot malé rybářské loďky.

„Pomoc, tady jsme! Pomoc!“ zvolala Tina a divoce mávala rukama.

Loď se přiblížila a přes zábradlí vykoukl šlachovitý muž s vousy. „Co to tu provádíte?“ pozdravil je.

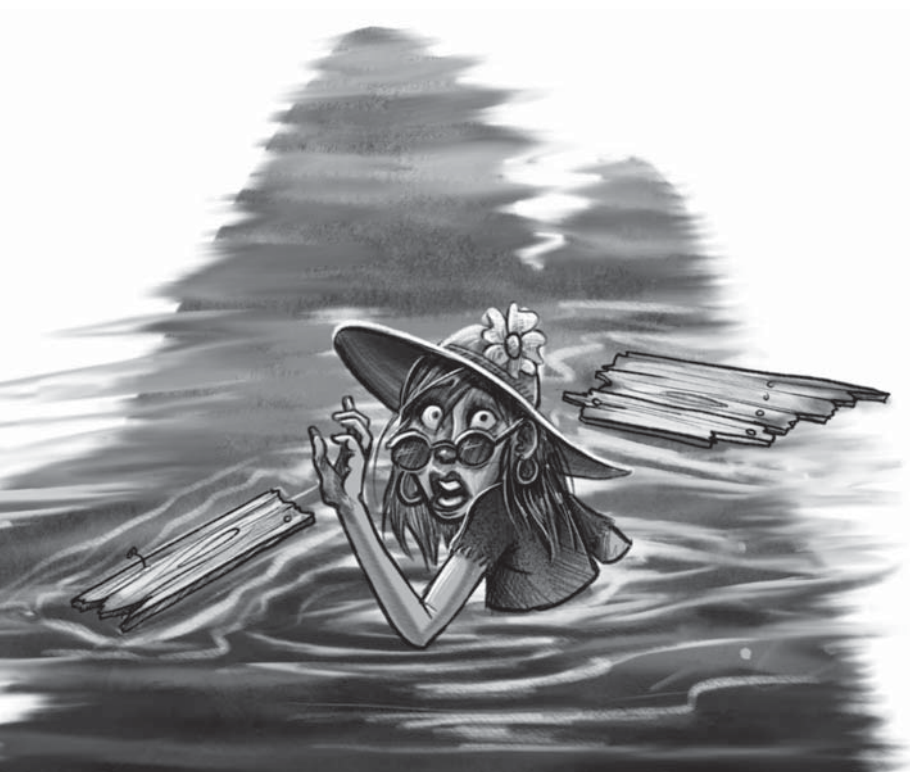
„Žralok... napadl nás zelený žralok. A taky... zabil... jednu paní,“ vykoktal Erik.

„To si ze mě teda pěkně střílíte,“ namítl rybář.

Ačkoli historce se žralokem nevěřil, shodil dolů provazový žebřík a pomohl čtyřem kamarádům na palubu. Podal jim pár kousavých dek a pochybovačně se zahleděl na trosky veslice.

„To mě podrž, jak se vám to povedlo? Tady přece žádné koralové útesy nejsou!“ divil se.

Kamarádi byli příliš vyčerpaní, než aby o žralokovi vyprávěli ještě jednou. Proto malí detektivové mlčeli. Neskutečně se jim ulevilo, že už jsou venku z vody a mimo nebezpečí. Hned tak se asi do moře koupat nepůjdou.

A to jim přitom pobyt v Hamburku začal tak hezky. Kamarádi za tuhle překvapivou cestu vděčili Dominikovi. Ten měl v nahrávacím studiu namluvit roli do rozhlasového seriálu. Nahrávání mělo trvat skoro dva týdny. A protože Dominik nikdy nepracoval víc než čtyři hodiny denně, zeptal se, jestli by si s sebou mohl vzít kamarády.

Na dnešek nebylo naplánované žádné nahrávání, a tak zvukař Tony kamarády pozval, aby s ním jeli do Severního moře na ostrov Föhr. Poté, co chvíli dováděli v chladné vodě, si Erik, Tina, Patti a Dominik pronajali malou veslici, aby trochu prozkoumali okolí.

Teď detektivové mlčky seděli na palubě rybářské loďky a drkotali zuby. Už toho spolu zažili velkou spoustu, ale to, co se právě událo, bylo jistojistě ze všeho nejhorší.

„Ale no tak, nevěšte hlavu, děti,“ snažil se je rybář povzbudit.

„Loďka se dá koupit nová. I když si pořád nedokážu vysvětlit,

jak jste z ní dokázali tak rychle nadělat kůlničku na dříví!“
„Vy tomu sice nevěříte, ale byl to žralok. Zelený žralok,“
spustila Tina.

Námořník ale jen mávl rukou. „To máš teda pravdu. To ti
nevěřím. Kdepak, kdepak, to si starý Matze nakukat nenechá.
Matze, to jsem já, a celý rok jsem řídil loď, co patřila jed-
nomu profesorovi. Toho zajímali jenom žraloci. Zkoumal je
a studoval. Až se pak jednoho dne nevrátil. Když jsme vytáhli
žraločí klec, byla prázdná.“

„Ty potvory se dají chovat v klecích?“ zeptal se Erik užasle.
Matze se chraplavě zachechtal a zavrtěl hlavou. „Ne! Žraločí
klec je taková mřížovaná bedna, ve které před nimi byl pro-
fesor v bezpečí. Vždycky jsme ho v té kleci spustili na řetězu
do vody. Tak mohl žraloky fotografovat a dotýkat se jich. Ale
oni ho nemohli napadnout.“

„Ale jak mohl z té zavřené klece zmizet?“ zajímal se Domi-
nik.

„Myslím si, že z ní profesor vystoupil. Stačilo uvolnit vstupní
otvor a vylézt ven. Jenže se z toho výletu už nevrátil. Chudák.
Jednou jsem na vlastní oči viděl, jak žralok napadl námořníka.
Přišel o ruku. Vůbec si nechci představovat, co ten žralok
udělal s profesorem...“ Rybář se na chvíli odmlčel. Pak
energicky pokračoval dál: „V Severním moři nejsou žralo-
ci, kteří žerou lidi. A už vůbec ne zelení! Někdo vás napálil

hloupým žertíkem. Možná byl ten žralok nafukovací,“ dodal
a zasmál se.

Erik nakrčil čelo. I když spadl do vody, kšiltovka mu pořád
držela na hlavě. Ted' si ji přetočil dozadu a zamyslel se. „Ta
žena sice hlasitě křičela, ale ve vodě nebyla vidět ani kapička
krve.“ Erik se obrátil na rybáře. „Pane Matze...“

„S tím pánem dej pokoj a tykej mi,“ zabručel mořský vlk.

„Matze, mohl by žralok spolknout celého člověka v kuse?“

Námořník se dal do chraplavého smíchu. „Kdepak, kdepak,
takové příšery jsou jenom ve filmech. Děti, děti, vy teda máte
fantazii!“

Erik si dál lámal hlavu. Žraločí útok na tu paní v loďce byl
hrůzostrašný, ale něco na něm nesesedlo. Erik chvíli pře-
mýšlel, jestli by ten žralok nemohl být ve skutečnosti nějaký
mechanický stroj, který ženu vcucl a unesl. Jenomže proč?
A k čemu? Mladý detektiv tu myšlenku rychle zase zaplašil.
Přesto se ale nedokázal zbavit pocitu, že na tom zeleném
žralokovi bylo něco divného...

